

Ændringsforslag om en anden Titel paa Lovforslaget og en forandret Affattelse deraf.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslaget af *Udvalget* om en forandret Affattelse af Lovforslaget (se Tillæg B. Sp. 2200)

vedtoges uden Afstemning.

Det saaledes ændrede Lovforslags Overgang til tredje Behandling
vedtoges uden Afstemning,

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om værnepligtiges Anvendelse til civilt Arbejde.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1163).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Forsvarsministeren (P. Munch): Paa Indenrigsministerens Vegne skal jeg tillade mig at gøre nogle Bemærkninger om det foreliggende Lovforslag.

Lovforslagets Tanke er denne, at værnepligtige, for hvem enhver Art af militær Tjeneste er uforenelig med deres Samvittighed, kan blive fritaget for militær Tjeneste og saa anvendes til Statsarbejde af anden Karakter. Bestemmelse derom skulde efter Lovforslaget træffes af Indenrigsministeren efter Samraad med Forsvarsministeren. Grunden til, at Lovforslaget er fremkommet, er jo denne, at der i stigende Grad forekommer Tilfælde, hvor man staar overfor saadanne værnepligtige, der falder i to forskellige Grupper: Dem, for hvem det er særlige Bevæggrunde, som gør sig gældende overfor den egentlige Militærtjeneste med Anvendelse af Vaabenbrug, og den anden Gruppe, for hvem Bevæggrundene ogsaa gælder al anden Tjeneste, som paa en eller anden Maade staar i Forbindelse med Militærvæsenet. For de førstes Vedkommende har man i længere Tid kunnet ordne Sagen uden særdeles store Vanskeligheder, idet man har kunnet lade dem gaa over til Sundhedstropperne eller lignende Institutioner i Forbindelse med den almindelige Værnepligt. Det kan gøres paa en Maade, der har administrativ Karakter, og giver

ikke Grund til at foretage Lovforandring. Anderledes stiller det sig overfor de værnepligtige, som af Samvittighedsgrunde i det hele taget nægter at have med noget at gøre, som staar i Forbindelse med den militære Tjeneste. Af dem har der i de senere Aar været flere. Spørgsmaalet er blevet mere og mere brændende, ikke mindst efter at den almindelige Krigstilstand er indtraadt, og Lovforslaget tilsigter da at løse den Vanskelighed, man staar overfor her, idet man foreslaar, at Indenrigsministeren, naar Sessionerne har fundet Sted og Begøring paa disse er fremsatte fra de værnepligtiges Side, kan træffe Bestemmelse om, at saadanne værnepligtige overføres til civilt Arbejde. Man har anset det for praktisk at lade Indenrigsministeren træffe Bestemmelse om, af hvilken Karakter dette civile Arbejde skulde være, idet det jo vil være meget afhængigt af, hvor stort Antallet maatte være, hvilken Art af Arbejde det vil være mest hensigtsmæssig at anvende. Maaske maa Arbejdet ogsaa indrettes noget efter, hvilke Forudsætninger de paagældende Personer har. Man har foreslaaet, at dette civile Arbejde skulde have en Varighed, der var fuldt saa lang som den længste Tid, i hvilken vedkommende er udsat for at gøre Tjeneste ved den almindelige militære Tjeneste. Tanken hermed er denne, at der ikke skulde gives en Lettelse i den Forpligtelse, som vedkommende har overfor Staten, men blot en Løsning af den Samvittighedskonflikt, hvori han maatte staa. Det har da ogsaa været Tanken, at dette Arbejde skulde foregaa som et Arbejde af fuldkomment civil Karakter under Ledelse af civile Institutioner og under Indenrigsministerens Myndighed og saaledes, at de Ordensbestemmelser, og hvad dermed staar i Forbindelse, som skulde udstedes, blev truffet af Indenrigsministeren. Det følger ogsaa ganske naturligt af hele Ordningens Karakter, at det er Hensigten at lade vedkommende høre ind under de almindelige civile Domstole og ikke under Krigsrettens Omraade.

Man har forudset og maattet forudse den Mulighed, at nogle af dem, der blev overført til civilt Arbejde, kunde nægte ogsaa at udføre denne civile Tjeneste, og man er da gaaet ud fra, at i saa Fald maatte man anvende en Fængselsstraf overfor dem, som man har ment det rigtigt at sætte til samme Tid i hvert Fald som den Tid, deres civile Tjenestepligt skulde være, altsaa til de 20 Maaneder,